

3. veľkonočná nedeľa, 26. 4. 2020

Pondelok Féria	27/4		+Mária a Vincent Tuptoví
Utorok Féria	28/4		+Michal, Michal, Milan, Zuzana, Mária (Andrejo)
Streda sv.Katarína Sienska, sviatok	29/4		+Mária Milaková
Štvrtok Féria, sv.Pius V.	30/4		zdr.B.p.Iveta a Marta Matioví
Piatok Féria, sv.Jozef, robotník	1/5		+Michal Seman ml.,5.výr.
Sobota sv.Atanáz	2/5		zdr.B.p. Erik
Nedeľa 4. veľkonočná nedeľa Dobrého Pastiera	3/5		za farnosť modlitba posvätného ruženca v kruhu rodiny každý večer o 20.00 hod

Oznamy - sv. omše nemôžu byť verejné, ale slúžim každý deň súkromne sám sv. omšu bez účasti veriacich. A takto sa môžete aspoň duchovne spojiť v modlitbe za našu farnosť a prijať duchovné sv. prijímanie.

- číslo účtu rímskokatolíckej farnosti Návštevy Panny Márie v Sennom: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.

- milodary na kostol v Sennom: 250€, bohuznáma rodina 50€, rod.Saboslajových 50€.

- na kostol v Jastrabí: bohuznáma rodina 50€. **Pán Boh zaplat' za Váš milodar na kostol a farnosť'.**

- Vo Veľkonočnom období, ktoré trvá 50 dní (do Sviatku Zoslania Ducha Svätého), sa namiesto modlitby Anjel Pána modlíme **Raduj sa nebies Kráľovná.**

- od 16.00 do 18.00 som k dispozícii **na vyslúženie sv.zmierenia** a po nej dám samostatne sv.prijímanie na ruku. Alebo kedykoľvek po telefonickej dohode.

- Kancelária je otvorená vo zvyčajných zverejnených časoch.

- Vyhlásené úmysly budú kňazmi odslúžené v daný deň na súkromných neverejných omšiach.

- V nedele bude otvorený kostol v čase 10.00 hod. – 12.00 hod. na súkromnú modlitbu a adoráciu.

- Dodržujte pri tom odstup a hygienické odporúčania.

- Všetci sú na daný čas oslobodení od povinnosti účasti na omši počas nediel' a prikázaných sviatkov.

- Človek neúčast'ou nepácha žiaden hriech.

- Pohreby budú iba bez omše.

- Krsty budú vysluhované len s obmedzenou účasťou.

- Zaopatrovanie bude fungovať bežne.

- Sme povzbudení k týmto aktivitám mimo kostola: sledovanie omší cez masmédiá, súkromná modlitba, **modlitba posvätného ruženca v kruhu rodiny každý večer o 20.00 hod.** prísny pôst v piatky.

- Za pochopenie ďakujeme a pripomíname, že my kňazi sme vám stále v rámci možností k dispozícii.

- na budúcu nedeľu je **nedeľa Dobrého Pastiera.**

- Tento týždeň je **Týždňom modlitieb za duchovné povolania.** Pozývame na osobitné modlitby, adorácia či pobožnosti za duchovné povolania. Veriaci, ktorý sa v tomto týždni nábožne zúčastní na verejnej pobožnosti za kňazské a duchovné povolania, môže za obvyklých podmienok získať úplné odpustky.

- začína mesiac máj. S ním sú spojené **májové mariánske pobožnosti.**

Farský list

Farnosť Návštevy Panny Márie, Senné

Roč. 11/2020

číslo 18

III. Veľkonočná nedeľa - Liturgia domácej Cirkvi

Začiatok - *Začíname znakom kríža.* V: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého. S.: Amen.

V. Kristus vstal zmŕtvych! S.: Pán naozaj vstal zmŕtvych!

Antifóna: Pán kraľuje, velebou sa zaodel. Aleluja. Pán kraľuje, velebou sa zaodel; zaodel sa Pán, udatnosťou sa prepásal. Tak upevnil zemekruh, že sa nezachveje. Pevný je tvoj trón oddávna, ty si od vekov. Pozdvihujú rieky, Pane, pozdvihujú rieky svoj hlas, pozdvihujú rieky svoj hukot. Nad hukot vodných privalov, nad mohutné morské príboje mocnejší je Pán na výsostiach. Veľmi vierohodné sú tvoje svedectvá; tvojmu domu, Pane, patrí posvätná úcta po všetky časy. **Antifóna: Pán kraľuje, velebou sa zaodel. Aleluja.**

Úkon ľútosti: V. Pane, spolu Ťa chceme poprosiť o odpustenie pre všetky situácie, keď sme si nevšimli, že kráčaš spolu s nami. Ty, ktorý nám prichádzaš naproti, zhovievavo pohliadni na naše smútky a sklamania, s ktorými sa vraciame domov. (*chvilla ticha*)

V: Na znak našej ochoty nášho zmierenia si podajme ruky, alebo sa objímme.

V: Milosrdný Otče, pohliadni láskavo na našu rodinu, ktorá sa zjednotila v mene Tvojho Syna Ježiša Krista, a daj aby sme s pomocou Tvojho Svätého Ducha, žili v harmónii medzi sebou i s Tebou.

Počúvajte Slovo: V. Teraz ťa prosíme, otvor naše uši a naše srdcia, aby sme počúvali Slovo, ktorým sa Ježiš prihovára každému z nás.

L. : **Z Evanjelia podľa Lukáša (Lk 24, 13-35)** V ten deň išli dvaja z Ježišových učeníkov do dediny zvanéj Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená šesťdesiat stadií, a zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo. Ako sa tak zhovárali a spoločne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi. Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali. I spýtal sa ich: „O čom sa to cestou zhovárate?“ Zastavili sa zronení a jeden z nich, menom Kleopas, mu povedal: „Ty si vari jediný cudzinec v Jeruzaleme, ktorý nevie, čo sa tam stalo v týchto dňoch?“ On im povedal: „A čo?“ Oni mu vraveli: „No s Ježišom Nazaretským, ktorý bol prorokom, mocným v čine i v reči pred Bohom aj pred všetkým ľudom; ako ho veľkňazi a naši poprední muži dali odsúdiť na smrť a ukrižovali. A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Ale dnes je už tretí deň, ako sa to všetko stalo. Niektoré ženy z našich nás aj našakali. Pred svitaním boli pri hrobe, a keď nenašli jeho telo, prišli a tvrdili, že sa im zjavili anjeli a hovorili, že on žije. Niektorí z našich odišli k hrobu a zistili, že je to tak, ako vraveli ženy, ale jeho nevideli.“ On im povedal: „Vy nechápaví a ťarbaví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci! Či nemal Mesiáš toto všetko vytrpieť, a tak vojsť do svojej slávy?“ A počnúc od Mojžiša a všetkých Prorokov, vykladal im, čo sa naňho v celom Písme vzťahovalo. Tak sa priblížili k dedine, do ktorej šli, a on sa tváril, že ide ďalej. Ale oni naň naliehali: „Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil!“ Vošiel teda a zostal s nimi. A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol. Tu si povedali: „Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“ A ešte v tú hodinu vstali a vrátili sa do Jeruzalema. Tam našli zhromaždených Jedenástich a iných s nimi a tí im povedali: „Pán naozaj vstal z mŕtvych a zjavil sa Šimonovi.“ Aj oni porozprávali, čo sa im stalo cestou a ako ho spoznali pri lámaní chleba. **Počuli sme Slovo Pánovo.**

Komentár otca Ermesa Ronchiho: Cesta do Emauz hovorí o púti sklamaných, o snoch, do ktorých tak veľa investovali a nakoniec stroskotali. A o Bohu, ktorý ich nestretá v kostole, ale na miestach kde sa žije, v tvárach, v malých, každodenných, gestách. Dvaja učeníci zanechali Jeruzalem: všetko sa skončilo, zatvára sa, ide sa domov. A hľa, niekto sa k nim približuje, niekto nepoznaný, ktorý im ponúkne iba ochotu počúvať a čas pre spoločné kráčanie po tej istej ceste. Jeho prítomnosť nie je dotieravá s vopred pripravenými odpoveďami. Je niekým, kto skôr kladie otázky. Správa sa ako ten, kto je pripravený skôr prijať, nie ako plný niečoho, čo chce ponúkať, pôsobí ako chudobný, ktorý prijíma ich pohostinnosť. Ježiš sa priblížil a kráčať s nimi. Ježiš neriadi žiaden krok, ide so mnou. Nič nie je povinné. Každý krok mu je dobrý. Dôležité je, že sa ide. Stačí mu krok tohto okamihu, obyčajné kráčanie. Svoje kroky prispôsobí našim krokom, neistým, krátkym. Tvári sa, že je pocestný, pútnik, utečenec, tak ako tí dva; bez odstupu, bez povyšovania im v rozhovore pomáha spracovať čo sa stalo, ich smútok a ich nádeje: „O čom sa to cestou zhovárate?“ Nepochopili kríž, porazeného Mesiáša. A on im vysvetľuje – interpretuje Písma a poukazuje na to, že Kristus mal trpieť. Títo dvaja počúvajú a objavujú ohromnú pravdu: Božia ruka spočinie tam, kde sa to javí ako nemožné, práve tam, kde je to absurdné, na kríži. Tak skryto, že sa zdá neprítomná, a pritom tká zlaté vlákno dejín (obrazu) sveta. Snáď, čím je Božia ruka viac skrytá, tým je silnejšia. Prvý zázrak sa udeje už počas cesty: či nám nehořelo srdce keď nám vysvetľoval Písma? Odovzdávať vieru nie je odovzdávať poznatky z katechizmu, ale zapáliť srdcia, zamoriť ich entuziazmom a vášňou. A zo zapálených srdiec dvoch pútnikov vyjdú najkrajšie slová, ktoré poznáme: zostaň s nami, Pane, lebo sa zvečerieva. Zostaň s nami, keď večer zostupuje do našich srdiec, zostaň s nami v závere dňa, na konci nášho života. Zostaň s nami a so všetkými, ktorých milujeme na večné veky. Spoznali ho podľa nezameniteľného geta, lámal chlieb a podával im ho. A práve vtedy im zmizol. Evanjelium doslova hovorí: stal sa neviditeľným. Nie akoby išiel inde a stal sa neviditeľným, ale tak, že zostal s nimi. Stratil sa im z očí, ale nie z prítomnosti. Tým skôr môže byť na ceste so všetkými, ktorí putujú, ako Slovo, ktoré vysvetľuje, interpretuje a živí život. Je na tej istej našej ceste, „nebo, ktoré pripravuje oázy nomádov lásky“ (G. Ungaretti).

Prosby: V.Tu sme Ježišu, máme otvorenú náruč, aby sme Ťa prijali v Tvojom slove a v našom spoločenstve. Vzdávame Ti vďaky, lebo si dobrý: Tvoja láska je navždy. **L1:** Keď máme smutné srdce a zdá sa, že naše očakávania priniesli sklamanie, *Zošli nám Svojho Ducha svetla, aby rozohnal tiene, ktoré nás preťažujú.* **L2:** Keď sa cítime tak, ako v tomto čase, zatvoreni medzi štyri steny a zabúdame Ťa pozývať, aby si zostal s nami v našom dome, *Zošli nám Svojho Ducha lásky, aby sme Ti otvorili naše dvere i naše srdcia.* **L1:** Keď strácame nádej a nechávame víťaziť nervozitu, keď toto naše donútené dlhé spolunažívanie vyzerá ako odsúdenie namiesto toho, aby bolo možnosťou pre rast našej vzájomnej lásky, *Zošli nám Svojho Ducha pokoja, aby uzdravil naše rozdelenia.* **L2:** Keď sa naše srdce cíti vzdialené, hladné po Tvojom Eucharistickom Chlebe a tiež hladné po komunite, po spoločenstve farnosti, *Zošli nám Svojho Ducha múdrosti, aby sme si uvedomili Tvoju živú prítomnosť v našom dome.* **L1:** Keď v našej rodine nevieme byť jeden druhému Tvojimi rukami, Tvojim úsmevom, Tvojim Slovom, *Zošli nám Svojho Ducha lásky, aby sme sa mohli pozerat' tým istým milosrdným pohľadom, akým hľadiš Ty na každého z nás.* **L2:** Za všetkých kňazov, za nášho biskupa (meno) a pápeža Františka, *Zošli im Svojho Ducha rozlišovania, aby boli istými vodcami aj v tomto čase, v ktorom musíme zostať zatvoreni doma.*

V.: Zostaň s nami, Pane, príď do nášho domu a daruj nám Svoj pokoj.

Duchovné sv.prijímanie: V.Aj keď nemôžeme prijať sväté prijímanie sviatostne v premenenej Hostii, môžeme aspoň vyjadriť našu túžbu po zjednotení s Ježišom a prijať ho do nášho srdca cez duchovné prijímanie: **S. Ježišu, verím, že si naozaj prítomný vo Sviatosti Oltárnej. Milujem Ťa nadovšetko a túžim po Tebe v mojej duši. Keďže Ťa teraz nemôžem prijať sviatostne, príď aspoň duchovne do môjho srdca.** Práve si prišiel,

objímam Ťa a celý sa s Tebou zjednocujem, nikdy nedovoľ, aby som sa odlúčil od Teba. V.Teraz, keď sme sa duchovne zjednotili s Ježišom, môžeme viac vnímať prítomnosť všetkých bratov a sestry a práve preto vyslovme jednotlivo mená aspoň niektorých, s ktorými sme obyčajne stretávame a zdieľame sa na nedeľnej Eucharistii. Každý nech povie aspoň meno niekoho z nich... V.Teraz, keď si viac uvedomujeme, že všetci pokrstení sú naši bratia a sestry, môžeme predniesť modlitbu, ktorú nás naučil Ježiš: **S. Otče náš... Záver: Rodičia požehnajú deti tak, že im dajú na hlavu ruky, manželia sa požehnajú vzájomne tak, že prednesú nasledovné požehnanie: (meno) Žehnáme/žehnám Ťa v mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého. Amen.** V. Zakončíme našu modlitbu tým, že sa zveríme Márii, Matke Cirkvi, našu rodinu, našu farnosť, a celé ľudstvo, zvlášť tých, ktorí sa nachádzajú v ťažkostiach a utrpeniach: **S. Zdravas Mária... Môžete si aj zaspievať nejakú pieseň k Panne Márii.**

Homília pápeža Františka: Hľaďme na kríž a žíme vo svetle, nebuďme netopiermi

Tento úsek Jánovho evanjelia, tretia kapitola, dialóg medzi Ježišom a Nikodémom, je opravdivým teologickým výkladom, traktátom. Je tu všetko: kerygma, katechéza, teologická reflexia, povzbudenie... To všetko je tu, v tejto kapitole. A zakaždým, keď ju čítame, nachádzame väčšie bohatstvo, viac vysvetlení, viac vecí, ktoré nám dávajú pochopiť Božie zjavenie. Bolo by krásne čítať si ju mnoho ráz, aby sme sa priblížili k tajomstvu vykúpenia. Dnes si vezmeme iba dva body z tohto všetkého, dva body, ktoré sú v dnešnom úryvku. **Prvým** je zjavenie Božej lásky. Boh nás miluje, a ako hovorí jeden svätec, „bláznivo nás miluje“: Božia láska sa zdá byť bláznovstvom. Miluje nás: „Tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna“. Dal svojho Syna, poslal svojho Syna, a poslal ho zomrieť na kríži. Zakaždým, keď hľadáme na kríž, nachádzame túto lásku. Kríž je tou veľkou knihou Božej lásky. Nie je to nejaký predmet na umiestnenie tu či tam, krajší či menej pekný, skôr starodávny či skôr moderný... nie. Je samotným vyjadrením Božej lásky. Boh nás takto miloval: poslal svojho Syna, ktorý sa ponížil až k smrti na kríži kvôli láske. Tak veľmi Boh miloval svet, že dal svojho Syna. Koľkí ľudia, koľkí kresťania trávia čas hľadením na kríž... a tam nachádzajú všetko, pretože pochopili, Duch Svätý im dal pochopiť, že tam je všetko poznanie, všetka Božia láska, všetka kresťanská múdrosť. Pavol hovorí o tomto, keď vysvetľuje, že všetky ľudské úvahy, ktoré rozvíja, slúžia len po istý bod, avšak skutočné uvažovanie, ten najkrajší spôsob ako premýšľať, a ktorý aj najviac všetko vysvetľuje, je Kristov kríž. Je to ukrižovaný Kristus, ktorý je pohoršením a bláznovstvom, ale on je cesta. A toto je Božia láska. „Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna“. A prečo? „Aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“. To je láska Otca, ktorý chce mať svoje deti pri sebe. Hľadiť na kríž v tichu, hľadiť na rany, hľadiť na srdce Ježiša, hľadiť na celok: ukrižovaný Kristus, Boží Syn, odrovaný, pokorený... z lásky. Toto je prvý bod, ktorý nám dnes dáva vidieť tento teologický výklad, ktorým je dialóg medzi Ježišom a Nikodémom. Druhý bod nám taktiež pomôže: „Svetlo prišlo na svet, ale ľudia milovali viac tmu ako svetlo, pretože ich skutky boli zlé“. Ježiš aj toto znovu objasňuje. Existujú ľudia – mnohokrát aj my – ktorí nemôžu žiť na svetle, pretože sú zvyknutí na tmu. Svetlo ich oslepuje, nedokážu hľadiť. Sú ľudskými netopiermi: vedia sa pohybovať iba v noci. A aj my, keď sme v hriechu, sme v tomto stave: neznášame svetlo. A pohodlnejšie je pre nás žiť v tmách; svetlo nás zauškuje, ukazuje nám to, čo nechceme vidieť. Ale horšie je, že oči, oči duše, si od toľkého života v tmách navykli až tak, že skončili v ignorovaní toho, čo je svetlo. Stratiť zmysel svetla, pretože som si viac zvykol na tmu. A toľké ľudské škandály, toľké skazenosti nám toto signalizujú. Skazení nevedia čo je svetlo, nepoznajú ho. Aj my, keď sme v stave hriechu, v stave vzdialenia sa od Pána, stávame sa slepými a cítime sa lepšie v tmách, a krácame taktó, bez pozerala, ako slepi, pohybujú sa ako sa dá. Dovoľme, aby Božia láska, ktorá vyslala Ježiša, aby nás zachránil, vstúpila do nás. A to svetlo, ktoré prináša Ježiš, svetlo Ducha Svätého, nech vstúpi do nás a pomáha nám vidieť veci v Božom svetle, v pravom svetle, a nie vo tme, ktorú nám dáva pán temnôt. Dve veci na dnes: Božia láska v Kristovi, v ukrižovanom, v každodennosti. A každodenná otázka, ktorú si môžeme položiť: „Kráčam vo svetle, alebo kráčam v tmách? Som Božie dieťa, alebo som dopadol ako úbohý netopier?“

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.

Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);

Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.

email - farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz Nákklady na tlač sú 0,10 €.

číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.